

מעט נוכח גילויי החיבה והר הערכה הפומביים שבהם זכה. הוא נראה צועד עמוס עצמי, כשהוא מתנצל כיד ההומור הי אופיינית לו: "למה כולם חושבים שאני כל-כך פיוטי, ושולי חיים לי עציצים? אני הייתי מסתפק גם בנקניק צרפתי טוב!"

גולת-ההכותרת של קבר לתיאפנים לפינייה היתה שיר, שפירסם לכבודו **דירי מנוסי** בדיעות אחרונות, ושבו נאמר בין השאר: חבר חביב בכל חברה / שער שיבה, חיוך קבוע, / נדמה שכבר שנה עברה / אם לא רואים אותו שבוע... מן הבריגדה, נער רך, / עד תחילתו צופה ממעל /

על מישחקמילים משעי שע סיפר השבוע מנכ"ל קופת-הזולים, **אשר ירליין**. בשעתו, כשנתמנה לתפקיד זה, טען **מאיר יערי** בראיון שהקופה נמסרו לידו "אנשי הימין". כשנתבקש ידלן להגיב על כך, השיב: "מר יערי תירגם את דבריו מאנגלית. הוא התכוון לומר שהקופה נמסרה לידי **the right people**".

בעת הדיון בכנסת, דיבר ח"כ מוקד **מאיר** ("מאירקה") **פעי**, כמו נואמי מפ"ם לפניו, על ההבדל בין שרי הבריאות והסעד. כשנמאס לחברי-הכנסת לשמוע זאת שוב, קרא אחד מהם לעבר פעיל: "אם תמשיך בנאוים כאלה, סופך יהיה כי אחד המוסדות של מישרדיה סעד!" השיב פעיל ברוב נאור מו: "אני מבכר להיות כי מוסד של מישרדיהבריאות, ולא של מישרדהסעד".

באותו דיון, שבו הות-קף שרדיהבריאות **ויקטור שפ"ט טוב** ונדרש להתפטר, יצאה להגנתו חברת מיפלגתו, ח"כ **חייקה גרוסמן**, וטענה לעבר סססלי האופוזיציה: "אתם ניסיתם במשך שנים רבות להפיל את הממשלה, כו לה ולא הצלחתם, אז עכשיו אתם מנסים לעשות את זה כי תפוזרת!".

את הדיון, שלא הביא כבוד רב לפרלמנט הישראלי, סיכם בקריאת-ביניים יוסי שריד: "ישראל היא המדינה היחידה שהגיעה להישג ביני-לאומי — האופוזיציה בה גורר עה הרבה יותר מהקואליציה".

עוד על שביבת האחיות: כאשר שמע מזכיר המפלגה הליברלית, ח"כ **שימחה ארליך**, על החלטת הממשלה לפתוח במשאומתן עם נציגי האחיות השונות ונציגי עובדי התעופה האזרחית הי שובתים, הגיב: "איך הממשלה לא מתביישת להסתתר מאחרי סינר האחות הרחמי ניה?"

כשהוזמן תאל דן **שומרון**, קצין הצנחנים והר ח"ר היוצא ותאל אורי **שמחוני**, יורשו בתפקיד, אל הד"ר **ישראל פלד**, ראש-העיר רמת-גן, המאמצת את הצנחנים, הם ציפו לטכס רגיל ומשמעם. אך הנוכחים היו עדים לפגישה נרגשת בין שימחוני לבין צעיר רה בלונדיני נאה, שנכחה כי לישכת ראש-העיר, היתה זו רותי **נכון**, רעייתו של מנכ"ל כפר המכביה, **מיקי נכון**, שמלונו אימץ את הצנחנים כבר לפני שנים רבות. רותי ושימחוני הם שניהם בני קיבוץ גינוסר, ולא התראו במשך שנים רבות. הפגישה המחודשת ביניהם גנבה את ההצגה מהר טכס הרישימי.

בתל-אביב עמד השבוע בסמין החגיגות לרגל כניסתו של תחילתו (מיל.) **פינחס** ("פינייה") **להב**, לתפקידו כי מנכ"ל שירותי-העירייה, מיד עם שחרורו מתפקיד קצין תחוקה-ראשי של צה"ל. עם כניסתו ללישכתו, בקומה 12 של בניין העירייה, הוצף פינייה במיברקריברכה, פרחים ועציר צים. רק אחד מדידיו, **שאול ביבר**, העדיף שלא לשרת את הברכה לפינייה אלא ללואש-העיר, **עיר שלמה** ("צ'יצ'י") **להב**. כתב ביבר לצי"ע: "אני מבין אותך על שהצלחת להשיג ער-בד כמו פינחס אלהב..."

פינייה עצמו היה נבוך

מיקי קם

הזמרת-החקיינית שהנחתה את פסטיבל יום העצמאות האחרון, נראית בתמונה כשהיא שרועה על זוכן השופטים בבית-המישפט-המחוי בתל-אביב. מיקי לא הובאה לשם כמוצג מישפטי, היא ניצלה הפסקה בצילומי הסרט "סרט ארוחת-בוקר" בבימויו של פרדי שטיינהררט, שבו היא מככבת בתפקיד הראשי לצידו של דורון תבורי. התפרקה לנוח על זוכן השופט.

יבטה את הגלריה וימנע ניזוקי הינם כאלה בעתיד.

חזייה מייחדת-במינה עברה על מעצבת-התסרוקות **ליוה בביוף**, כאשר שהתה במשך שלושה חודשים בפאר ריס, להשתלמות אצל טובי הר ספרים של עיר-האורות, יום אחד צילצלה אליה חברתה, דיילת אל-על **מיכר אכירן**, אשתו של המתמטיקאי **נריב אכירן**. השתיים קבעו פגישה לארוחת-בוקר במלון שרתון הי פאריסיאי. הן נפגשו בפתח הי מלון, נכנסו למיסעדתו, שלמי רות שעת-הבוקר המקדמת המתה מרוב אדם. בקושי הצ-ליחה למצוא שולחן פנוי, מיהרו להתישב לידן והחלו מושחות בקול בעיברית. חלפו כמה דקות עד ששתיהן שמרלב לי עובדה שכל המושבים סביבן תפוסים בידי גברים המשוחרים אך-זרק ערבית. זה לא הפריע להן להזמין ארוחת-בוקר, שבי כהלכה תפסו שהן נקלעו לי סעודת-בוקר של טיול מאורגן של תיירים לוביים. הן המשיכו לשוחח עיברית. עבור ארוחת-בוקר שייחודה לתיירים מלב, ושלא היתה צנועה ופשוטה כי מקובל באירופה, הן לא היו צריכות לשלם.

דובר הביטוח הלאומי, **דב קול**, חזר בשבוע שעבר מירושלים ללא מכונית. כשהוא רותח מלעס. מכוניתו הישנה של קול עוררה את חשדם של שוטרי ירושלים, כשהיא חנתה באחד מרחובות העיר, והם פירקו אותה כדי לגלות אם הוטמן בה מיטען-חבלה. אולם קול לא כעס על עצם פירוק המכונית. "זה שהם גרמו לי נזק ב1700 לירות אני עוד יכול להבין. אבל למה אחרי זה עוד היו צריכים להדביק לשרידי המכונית דו"ח חניה? זה אני כבר לא מבין!"

במסיבה שנערכה הי שבוע, ערכו הנאספים בינם לבין עצמם חידון על גילוי הי שמות המקוריים של שחקנים ואנשי-במה. לפני שאלה מצאו לעצמם שמות קליטים יותר, בעיקבות החידון התברר כי שמו של **אורי וזרח** היה **אורי ז'אקן**; **טוביה צפיר** מניקוי ראש נולד בשם **טוביה קולובסקי**, כשמו הקודם של **פינחס ספיר** המנוח; **מנוי פאר** נקרא **מנחם כאואר**, לפני ששינה את שמו; **מנחם** אחר היה הזמר **רן אכירן**, ששמו המקורי היה **מנחם לייזרוביץ**; **יגאל בישן** נקרא עד היום, כנחלת-היהודים ליד ראשון לציון, מושבת היר לדתו, **יגאל בשארי**; ואילו שש קשת היה ששון קו-סוכסקי.

— כי בק צייר את האריה הר מתנוסס, מזה עשרים שנה. בר ראש עמודי-המערכת של העו-לם הזה. בשידור עצמו הזכיר בק בחיבה את תקופת עבודתו כציירי-המערכת של העולם הזה. ואת הציורים הרבים שצייר לי מען השבועון, כאיור לסיפורים שונים. רצה המיקרה שבן-שי חו באותו שידור היה עורר-הדיון **אמנון זיכרון**, פרק ליט השבועון, שהזמן כנציג אופייני של מזל בתולה.

המיסעודן הישראלי **מנ"כ** **פרד בן**, העושה חיל וזוכה בפירסום רב בגרמניה המערבית, הגיע לביקור נוסף בישראל, כשהוא מלווה הפעם בי צוות של התחנה הראשונה של הטלוויזיה הגרמנית, שאינו מש ממנו. מסתבר כי הטלוויזיה הי גרמנית החליטה להכין סרט באורך של 25 דקות, המיועד לשידור באחת מתוכניותיה הי פופולאריות ביותר, שבמרכזו יעמוד סיפור חייו של מנפרד. הסרט יצולם באקוואדור, שבה גדל מנפרד. בישראל, שבה היה חבר קיבוץ ושה עשה את צעדיו הראשונים בעסקים; ועל-פני אירופה, שם פרושה כיום רשת מיסעדות רומיני. השייכת לו, השבוע פתח מנ"כ פרד בירושלים סניף נוסף לי-רשת זו.

מי שהיה מנכ"ל מישר-רדהאוצר, ד"ר **יעקוב אר"י**, **נרן**, ידוע כמי שמדבר באיטיות ומגיב במחשבות. והשבוע סיפר כיצד סיגל לעצמו תכונות אלה. בימי הכיבוש הנאצי במולדתו ההולנדית התחזה ארנון כנוצי-רי, ואף כיהן כפקיד בכיר בי מינהל ההולנדי. כשהחליף את זהותו, יעצה לו קרובת-מיש פחה: "עליך להימנע משני דברים, שעל-ידיהם מזהים הגר-מנים את היהודים. אסור לך להגיב במהירות, ואסור לך להשיב על שאלה בשאלה".

האמרגן הישראלי לשע-בר ומי שמשמש כיום כאמרגן לונדוני, **ערי סמל**, הגיע לי-ארץ להשתתף בחתונת אחיו **נועם סמל** שגם הוא אמרגן. ערב החתונה ביקר סמל בי גלריה היפואית 13 וחצי, המצי-גה עתה תערוכת ללייקרמיקה אמנותיים. סמל הוריד מהקיר צלחת קרמיקה מעוטרת, הער-לה יותר מאלף לירות. הצלחת נשמטה מידו, נפלה והתפצצה. סמל סירב לשלם עבורה, למר-רות שבעל-הגלריה, **אריק ואן-אסל**, סיפר לו כי המור-צגים בגלריה אינם מבוטחים. גראפיקאית **רוני בן-ארי**, לא נעמה התנהגותו של בן-זוהר. למרתה היא שלחה אל-ואריאסל את אחיה, **יוסי בן-ארי**, סוכן-ביטוח, כדי שי-

רבקה מינאלי

היתה אחת האורחות בפתחת הערוכתה של הפסלת אילנה גור בתל-אביב. רבקה'ה השתעשעה ליד אחד הפסלים יחד עם ספן השלום אייבי נתן, והשניים התחרו בחיקוי פסל צפרדע של אילנה. אייבי רכש את כל הפסלים בתערוכה והציבם למכירה חוזרת, במחיר-ים גבוהים בהרבה, כשהוא מבטיח לתרום את ההכנסות לצדקה.

זיה להט

רעייתו של ראש-העירייה שלמה ("צ'יצ'") להט, ניהלה ויכוח סוער עם הפסלת אי-לנה גור בערב הפתיחה של תערוכתה. זיווה ניסתה להוכיח לפסלת את בקיאותה בתורת הפיסול, כשהיא ממחישה את התיאוריות בת-נועות. עוקבת אחר הוויכוח מתכננת האופנה ריקי בן-ארי (באמצע).

"למה אתה שואל?" השיב לו הראל: "התחלת לכתוב טובות על אנשים!"

בשידור רדיו, שעסק באסטרולוגיה, נתגלה כי הן צייר **שמואל בן** הוא הן מזל אריה. זהו פרט פיקנט